

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
		מאן דאמר										
		ברכות-מי שמתו										
		מימרא										
כר.	רבי יהושע בן לוי:											◇
כו.	מר זוטרא איקלע לבי רב אשי, חזייה לדוכתיה דמר בר רב אשי דמנח ביה ספר תורה ועביד ליה מחיצה עשרה.											○
כז.	אמר ליה: כמאן - כרבי יהושע בן לוי? אימר דאמר רבי יהושע בן לוי - דלית ליה ביתא אחרינא, מר הא אית ליה ביתא אחרינא											⌘
כח.	אמר ליה: לאו אדעתאי.											○
כט.	כמה ירחיק מהן ומן הצואה - ארבע אמות.											■
ל.	לא שנו אלא לאחוריו, אבל לפניו - מרחיק מלא עינו, וכן לתפלה.											◇
לא.	איני?											⌘
לב.	עומד אדם כנגד בית הכסא ומתפלל											⌘
לג.	הכא במאי עסקינן - בבית הכסא שאין בו צואה.											!
לד.	איני?											⌘
לה.	בית הכסא שאמרו - אף על פי שאין בו צואה, ובית המרחץ שאמרו - אף על פי שאין בו אדם											⌘
לו.	אלא, הכא במאי עסקינן: בחדתי.											!
לז.	הזמינו לבית הכסא מהו, יש זימון או אין זימון?											⌘
לח.	כי קא מיבעי ליה לרבינא - למיקם עליה לצלויי בגויה, אבל כנגדו - לא.											!
לט.	הני בתי כסאי דפרסאי, אף על גב דאית בהו צואה - כסתומין דמו.											◇
מ.	זב שראה קרי, ונדה שפלטה שכבת זרע, והמשמשת שראתה נדה - צריכין טבילה											◇
מא.	פותר.											■
מב.	בעל קרי שראה זיבה, לרבי יהודה מהו? כי פטר רבי יהודה התם בזב שראה קרי - דמעיקרא לאו בר טבילה הוא, אבל בעל קרי שראה זיבה, דמעיקרא בר טבילה הוא - מחייב, או דילמא לא שנא?											⌘
מג.	המשמשת וראתה נדה צריכה טבילה											⌘
מד.	פותר.											◇
מה.	והא משמשת וראתה נדה כבעל קרי שראה זיבה דמיא, וקא פטר רבי יהודה - שמע מינה.											!
מו.	בעל קרי שראה זיבה - צריך טבילה											◇
מז.	פותר.											■
מח.	הדרן עלך מי שמתו											◇

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
תפלת השחר עד חצות	[רבנן]									◆	■
עד ארבע שעות.	רבי יהודה:									◆	■
תפלת המנחה עד הערב	[רבנן]									◆	■
עד פלג המנחה.	רבי יהודה:									◆	■
תפלת הערב אין לה קבע											■
ושל מוספין כל היום.											■
מצותה עם הנץ החמה, כדי שיסמוך גאולה לתפלה ונמצא מתפלל ביום	ורמינהו:									◆	■
כי תניא היא - לותיקין										!	◇
ותיקין היו גומרים אותה עם הנץ החמה.	דאמר רבי יוחנן:									!	◇
וכולי עלמא עד חצות ותו לא?										◇	◇
טעה ולא התפלל ערבית - מתפלל בשחרית שתיים, שחרית - מתפלל במנחה שתיים	והאמר רב מרי בריה דרב הונא בריה דרבי									◆	◇
כולי יומא מצלי ואזיל, עד חצות - יהבי ליה שכר תפלה בזמנה, מכאן ואילך - שכר תפלה יהבי ליה, שכר תפלה בזמנה - לא יהבי ליה.										!	◇
טעה ולא התפלל מנחה, מהו שיתפלל ערבית שתיים? אם תמצא לומר טעה ולא התפלל ערבית מתפלל שחרית שתיים - משום דחד יומא הוא, דכתיב (בראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, אבל הכא - תפלה במקום קרבן הוא, וכיון דעבר יומו בטל קרבנו או דילמא, כיון דצלותא רחמי היא - כל אימת דבעי מצלי ואזיל?	איבעיא להו:									◇	◇
טעה ולא התפלל מנחה - מתפלל ערבית שתיים, ואין בזה משום דעבר יומו בטל קרבנו.	תא שמע: דאמר רב הונא בר יהודה אמר רבי יצחק									!	◇
(קהלת א) מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות מעות לא יוכל לתקן - זה שבטל קריאת שמע של ערבית וקריאת שמע של שחרית, או תפלה של ערבית, או תפלה של שחרית וחסרון לא יוכל להמנות - זה שנגמנו חבירו לדבר מצוה ולא נמנה עמהם	מיתבי:									◇	◇
הכא במאי עסקינן - שבטל במזיד.	רבי יצחק אמר רבי יוחנן:									!	◇
דיקא נמי דקתני בטל ולא קתני טעה - שמע מינה.	רב אשי:									■	
טעה ולא התפלל מנחה בערב שבת - מתפלל בליל שבת שתיים, טעה ולא התפלל מנחה בשבת - מתפלל במוצאי שבת שתיים של חול, מבדיל בראשונה ואינו מבדיל בשניה, ואם הבדיל בשניה ולא הבדיל בראשונה - שניה עלתה לו, ראשונה לא עלתה לו.	תנו רבנן:									■	◇
למימרא, דכיון דלא אבדיל בקמייתא כמאן דלא צלי דמי ומהדרין ליה?										◇	
טעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים ושאלה בברכת השנים - מחזירין אותו, הבדלה בחונן הדעת - אין מחזירין אותו, מפני שיכול לאומרה על הכוס	ורמינהו:									◆	◇
קשיא.										■	
תפלות אבות תקנום	איתמר, רבי יוסי ברבי חנינא									◆	◇
תפלות כנגד תמידין תקנום.	רבי יהושע בן לוי									◆	◇
תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא, ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי.										■	◇
אברהם תקן תפלת שחרית - שנאמר (בראשית י"ט) וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם, ואין עמידה אלא תפלה, שנאמר (תהלים ק"ו) ויעמד פינחס ויפלה	תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא:									■	◇
יצחק תקן תפלת מנחה - שנאמר (בראשית כ"ד) ויצא יצחק לשוה בשדה לפנות ערב, ואין שיהא אלא תפלה, - שנאמר (תהלים ק"ב) תפלה לעני כיייעטף ולפני ה' ישפך שיהו										■	◇
יעקב תקן תפלת ערבית - שנאמר (בראשית כ"ח) ויפגע במקום וילן שם, ואין פגיעה אלא תפלה, שנאמר (ירמיהו ז') ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע - כי.										■	◇
מפני מה אמרו תפלת השחר עד חצות - שהרי תמיד של שחר קרב והולך עד חצות	ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי:									■	◇
עד ארבע שעות, שהרי תמיד של שחר קרב והולך עד ארבע שעות.	רבי יהודה:									■	◇
ומפני מה אמרו תפלת המנחה עד הערב - שהרי תמיד של בין הערבים קרב והולך עד הערב										■	◇
עד פלג המנחה, שהרי תמיד של בין הערבים קרב והולך עד פלג המנחה.	רבי יהודה:									■	◇

